

Wet installaties Noordzee

Veld	Invulling	Toelichting
ID:	9	
Titel:	Wet installaties Noordzee	
Type:	Wet- en regelgeving	
Dekking:	Nationaal	
Officiële naam:	Wet van 3 december 1964, houdende voorzieningen ten aanzien van installaties op de bodem van de Noordzee	
Verwijzing:	Tekst van de Wet	
Begin-/eindjaar:	Datum aanneming: 03/12/1964 Datum inwerkingtreding: 05/12/1964	Onderstaande informatie heeft betrekking op de tekst geldend op: 01/11/2025.
Verantwoordelijke minister:	Minister van J&V	De Minister van J&V is verantwoordelijk voor de uitvoering van de strafrechtelijke aspecten van de Wet. De verantwoordelijkheid van andere ministeries is afhankelijk van het type voorschrift dat op basis van de Wet wordt aangenomen.
Status:	Vigerend	
Toepassingsgebied:	Continentaal plat	
Kruisverwijzing:		
Uitvoerende wetgeving:	<i>Besluit van 8 december 1964, tot toepassing van artikel 4 van de Wet installaties Noordzee</i>	
Trefwoorden:	Installaties	

Essentie:

De Wet installaties Noordzee dient als basis voor het treffen van voorzieningen ter bescherming van rechtsbelangen ten aanzien van installaties opgericht buiten de territoriale wateren op de bodem van het deel van de Noordzee waarvan de grenzen samenvallen met die van het aan Nederland toekomende gedeelte van het continentaal plat (aanhef en artikel 1).

Artikel 2 van de Wet bepaalt dat de Nederlandse strafwet toepasselijk is op ieder die zich op of met betrekking tot een installatie ter zee aan enig strafbaar feit schuldig maakt. De Wet biedt middels artikel 3 de mogelijkheid om bij AMvB andere Nederlandse wettelijke voorschriften van toepassing te verklaren ten aanzien van installaties ter zee. Artikel 5 voorziet in de mogelijkheid om bij AMvB ten aanzien van daarin te omschrijven installaties ter zee de toepasselijkheid van de Nederlandse strafwet en van de krachtens artikel 3 aangewezen wettelijke voorschriften uit te sluiten of te beperken. Op grond van artikel 6 van de Wet moet een AMvB gegrond op artikel 3 of artikel 5 onverwijld worden ingetrokken, indien niet binnen drie maanden na inwerkingtreding een wetsvoorstel bij de Staten-Generaal is ingediend ter vervanging van die maatregel.

De Wet voorziet in de mogelijkheid om bij AMvB de bevoegde autoriteiten, colleges en ambtenaren belast met de uitvoering van de krachtens artikel 3 van toepassing verklaarde voorschriften, dan wel het ten uitvoer leggen van rechterlijke uitspraken, aan te wijzen (artikel 4). Hier is uitvoering aan gegeven door middel van een Besluit van 8 december 1964, tot toepassing van artikel 4 van de Wet installaties Noordzee. Dit Besluit wijst het arrondissement van de rechtbank te Amsterdam aan als bevoegd rechtscollege voor strafbare feiten begaan op installaties in de zin van de Wet. De zaak wordt behandeld en beslist door de kantonrechter van de rechtbank. De AMvB verschaft opsporingsambtenaren, deurwaarders en ambtenaren de mogelijkheid hun bevoegdheden uit te oefenen op installaties ter zee.

Wet windenergie op zee

Veld	Invulling	Toelichting
ID:	10	
Titel:	Wet windenergie op zee	
Type:	Wet- en regelgeving	
Dekking:	Nationaal	
Officiële naam:	Wet van 24 juni 2015, houdende regels omtrent windenergie op zee	
Verwijzing:	Tekst van de Wet	
Begin-/eindjaar:	Datum aanname: 24/6/2015 Datum inwerkingtreding: 1/7/2015	Onderstaande informatie heeft betrekking op de tekst geldend op: 01/11/2025.
Verantwoordelijke minister:	Minister van EZ	Artikel 3 van de wet bepaalt dat de Minister van EZ kavelbesluiten kan nemen in overeenstemming met de Minister van I&W
Status:	Vigerend	
Toepassingsgebied:	Territoriale zee; exclusieve economische zone	
Kruisverwijzing:	• Omgevingswet • <i>Beleidsregel instelling veiligheidszone windparken op zee</i> • Nationaal Waterprogramma 2022-2027 • Programma Noordzee 2022-2027 • <i>Klimaatakkoord</i> • <i>Kader Ecologie en Cumulatie 3.0: Beschrijving en beoordeling van cumulatieve effecten bij uitvoering van de routekaart windenergie op zee tot 2030</i> • <i>Afwegingskader voor veilige afstanden tussen scheepvaartroutes en windparken op zee</i> • <i>Scheepvaartveiligheid en windparken op zee</i> • <i>Schipperen met ruimte</i> • <i>Verdiepingsnota Monitoring en Onderzoeksprogramma Scheepvaartveiligheid Wind op Zee</i> • <i>Beleidsadvies scheepvaartveiligheid windparken op zee</i> • <i>Windenergie Infrastructuurplan Noordzee</i> • Richtlijn hernieuwbare energie • <i>Political Declaration on Energy Cooperation between the North Seas Countries and the European Commission on behalf of the European Union</i>	
Uitvoerende wetgeving:	• <i>Regeling van de Minister van Economische Zaken van 30 juni 2015, nr .WJZ/15083277, houdende regels ter uitvoering van de Wet</i>	

Veld	Invulling	Toelichting
	<i>windenergie op zee (Uitvoeringsregeling windenergie op zee)</i>	
Trefwoorden:	Installaties, natuur en ecologie, ruimtelijke ordening, windenergie;	

Essentie:

De Wet windenergie op zee voorziet in een integraal wettelijk kader voor het op grote schaal realiseren van windenergie op zee. De wet is beoogd om te leiden tot kostenreductie bij de planning en aanleg van windparken en kortere doorlooptijden. Hierbij is een aantal uitgangspunten gehanteerd. Ontwikkelaars krijgen de zekerheid dat een beoogde locatie geschikt is voor windmolens en de voorwaarden waaronder men het windpark kan ontwikkelen. Tevens biedt de wet ontwikkelaars de ruimte om te kiezen uit diverse techniekopties binnen de gestelde natuur- en milieukaders. Verder reduceert de wet het aantal beslismomenten om stapeling van bezwaar en beroep, en daarmee samenhangende lange doorlooptijden, te voorkomen. De wet gaat uit van een planmatige aanpak om de samenhang tussen optimaal ruimtegebruik op zee en land, de ontwikkeling van het elektriciteitsnetwerk en de ontwikkeling van windparken te borgen. De Wet windenergie op zee is van toepassing in de territoriale zee en de exclusieve economische zone (artikel 2).

Hoofdstuk 2 van de Wet windenergie op zee creëert het kader voor het nemen van kavelbesluiten. Een kavel is gedefinieerd als een locatie voor een windpark, terwijl een kavelbesluit is gedefinieerd als een besluit waarin een kavel en een tracé voor een aansluitverbinding zijn aangewezen (artikel 1). Een kavelbesluit kan worden genomen door de Minister van EZ in overeenstemming met de Minister van I&W (artikel 3). Een kavel kan slechts worden aangewezen binnen gebieden die in het nationaal waterprogramma bedoeld in de Omgevingswet zijn aangewezen als voor windenergie geschikte gebieden. Bij de afweging tot het nemen van een kavelbesluit dient de Minister van EZ het volgende te betrekken (artikel 3):

- de vervulling van maatschappelijke functies van de zee, waaronder het belang van een doelmatig ruimtegebruik van de zee;
- de gevolgen van een aanwijzing voor derden;
- het milieubelang, waaronder het ecologisch belang;
- de kosten om een windpark in het gebied te realiseren; en
- het belang van een doelmatige aansluiting van een windpark op een net.

Artikel 4 van de Wet stelt vast welke regels en voorschriften in ieder geval aan een kavelbesluit dienen te worden verbonden. Artikel 5 verklaart dat artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Omgevingswet niet van toepassing is op Natura 2000-activiteiten (gedefinieerd als activiteiten, inhoudende het realiseren van een project als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de habitatrichtlijn dat niet direct verband houden met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied) waarop het kavelbesluit van toepassing is. Indien die Natura 2000-activiteiten afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied, zijn artikel 16.53c van de Omgevingswet en de op grond van de artikelen 5.18 en artikel 16.6 van die wet gestelde regels over Natura 2000-activiteiten van overeenkomstige toepassing op het vaststellen van een kavelbesluit. Artikel 7 maakt het mogelijk voor de Minister van EZ om in een kavelbesluit af te wijken van het vereiste, bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder g, van de Omgevingswet dat een activiteit met mogelijke gevolgen voor van nature in het wild levende dieren of planten alleen plaats kan vinden met een omgevingsvergunning. Een dergelijke afwijking is alleen toegestaan indien is voldaan aan voorwaarden die zijn geformuleerd in de Omgevingswet. Aan een afwijking kunnen voorschriften worden verbonden en deze kan onder beperkingen worden vastgesteld. In kavelbesluiten zijn mitigerende maatregelen opgenomen ter bescherming van onder meer bruinvissen, zeehonden, vissen, vogels en vleermuizen.

Hoofdstuk 3 van de Wet windenergie op zee heeft betrekking op vergunningen. Het is verboden zonder vergunning van de Minister van EZ een windpark te bouwen of te exploiteren in de territoriale zee of de exclusieve economische zone (artikel 12). Een vergunning wordt niet verleend voor een gebied dat is gelegen buiten een kavel en het tracé voor de aansluitverbinding dat is aangewezen op grond van de Wet of een kavel waarvoor reeds een vergunning is verleend (artikel 13). Hoofdstuk 3 stelt ook andere voorwaarden aan de inhoud en verlening van vergunningen.

Hoofdstuk 4 van de Wet windenergie op zee stelt regels voor toezicht en handhaving, hoofdstuk 5 bevat wijzigingen van andere wetten, en hoofdstuk 7 bevat overgangs- en slotbepalingen.